

Galilea.

Ach vrienden, bij het lezen van deze naam wellen de Her-Inneringen op uit de diepste bronnen van mijn cellulaire geheugen. Misschien weten jullie het ook nog...

Het was een vermoeiende trip, met allemaal mensen die aandacht nodig hadden. We weten nu wel dat aandacht een prettige vorm van liefde kan zijn. Mensen willen soms niet genezen omdat ze dan de aandacht gaan missen. Ja, mensen zijn grappige wezens die met veel enthousiasme de slachtofferrol op zich nemen.

De volgelingen die op een wonder hoopten, namen in aantal toe, en onze Leraar was duidelijk aan rusten toe. We hoopten aan de overkant van het meer, dichterbij de bergen nog enige kalmte en koelte te vinden. Doch vrienden, aan de overkant wachtte ons een menigte op die volgens de overleveringen ongeveer 5.000 man telde! Ach, wat wil je, de Bijbel is door mannen geschreven... vrouwen en kinderen telden niet mee

Een van ons, en we hadden toen nog geen conferenciers, zei mopperend: "En allemaal mee eten..." Tja, dat was een logistiek probleem waar we nog geen manager voor hadden. De Leraar was echt moe, maar wilde de mensen niet heenzenden; Hij was ten slotte GEEN zendeling! Hij healde de zieken en vertelde over de Vader in de Hemel en van het Koninkrijk, dat zou komen. De mensen hingen aan zijn lippen, en waarlijk vrienden, Hij had een geweldige stem, zeker als je met je hart luisterde!

De zon ging onder zonder dat er iemand op het idee was gekomen boodschappen te doen. Trouwens hoe kreeg je voor 5.000 man (vrouwen en kinderen niet meegeteld) in zo'n afgelegen streek een kosjere maaltijd? Er was nog geen sprake van catering of iets dergelijks. Er moest een wonder gebeuren! En voorwaar, vrienden, omdat de vrouwen en kinderen over het hoofd waren gezien, was er een jongetje dat 5 broden en 2 vissen in mandje bij zich had.

Na de preken ging Hij broodjes breken, ik stond er bij en keek ernaar. Het was een wonder boven wonder. Er was genoeg voor iedereen meer dan genoeg, want er bleven zelfs 12 manden brood over! Ik vraag me al 2000 jaar af waar de Vissen zijn gebleven! Maar ik verzeker je dat we daar aan de oever van het meer leefden als God in Galilea.

Na de Golgotha vluchten we naar het Beloofde Land dat Gallië heette, en we leefden er als God in Frankrijk!

ArjunA ©

